

воля, ние сме днесъ славни побѣдители. Византійцитѣ обаче като са виждатъ за недостойни, да си отмѣстятъ за побѣдѣтъ която имъ нанесохми, испроводили днесъ особенъ посланикъ, като ни молятъ да сключимъ съ тѣхъ миръ, и да не са впусками въ бой за дълго врѣме. Това тѣхно желаніе, ако и да е противъ волята имъ, нѣ нуждата ги е накарала вижда са, да ни са покорѣтъ и молятъ; затова азъ мисля да не имъ изпълнемъ желаніето, когато сме въ състояніе да си отмѣстимъ още по вѣче за тѣхнитѣ интриги, лукавства и раздори, които сѣятъ ежедневно въ държавата ни. Некъ исками отъ тѣхъ награждение за трудовѣтъ си, чи ако би да не ни изпълнятъ желаніето, тогасъ пакъ да са впуснемъ въ бой съ тѣхъ.

Карангъ. Да, трѣба да исками награждение за трудовѣтъ си, защото ако би да не имъ исками нищо, съ това си унижавами побѣдѣтъ. Тѣ наистинна неможатъ вече да ни направѣтъ никаква спѣска въ предначертаніята, защото сж слаби, но ако би да ги оставимъ да са осилѣтъ, тѣ ще захванѣтъ да ни правятъ пакъ сжщитѣ пакости, и тогасъ мѣчно ще ни бѣде да имъ противостоимъ.

✠ *Кардамъ.* (къмъ Драгомира) Гдѣ е посланикътъ?

Драгомиръ. Тукъ е господарю (излиза).

Билъ. Господарю! Мисля какъ говорѣтъ помежду ни е свободенъ. Затова азъ са съмнѣвамъ за този посланикъ, да не би да е испроводенъ съ друга цѣль, защото чухъ че са разговарялъ съ Цока нѣщо тайно.

Цоко. Що думашъ? Тайно... Това не е истинна. Какъ би са впусналъ въ една пропасть, която грози живота ми? Какъ би си прежалнилъ живота? Азъ неразговаряхъ съ него тайно нищо, само го питахъ: Защо е дошълъ и какво иска.

Кодинъ. Не, Цоко не е никакъ виноватъ; Той е билъ винаги вѣренъ, и предпочита да си изложи живота въ опасностъ, отъ колкото да причини нѣкожъ пакостъ на милото си отечество.